

RENŐRSÉGI JEGYZŐKÖNYV

A mi mércénkkel mérve nem is ittunk sokat,
Így igaz, ugye Szerjoga?
Ha a vodkát nem fűrészporból főznék,
Négy-öt üveg nem is lenne elég!

A másodikat abban a kis zugban ittuk,
Az hagyján, az még csak elment volna,
Egyet a meg téren, ahol a sok hinta volt,
Aztán nem tudom, mert jött a, jött a mélypont.

Mit akarnak: üvegből, fáradtan, éhgyomorra...
Mint az üveg, olyan merev voltam.
Amikor a meseautó befutott,
Már hét decinél jártunk, per kopf.

Azt a harmadikat erőszakkal vittük bele,
Ez már túlzás volt egy kicsit, elismerem,
Hogy az elvtárs szemüvegét eltörtük?
A portói volt, mikor rátöltöttük.

És az elvtárs mondta először, hogy oszoljanak,
Aszongya, pofa be és mozogjanak,
Nem vagyok én sör, egy percig sem haboztam,
És elindultam, aztán beindultam.

Ha valakit szidtam volna - büntethetnek joggal,
Bár ezt nem hinném, mondd csak meg, Szerjoga!
Még hogy elestem? - Zavarban voltam,
És csak a tompaságtól ordítottam.

Most jegyzőkönyvön kívül álljunk meg egy szóra,
Mire tanít a Család és az Iskola?
Hogy lesújt majd ránk az élet szigora -
Ebben egyet értünk, ugye Szerjoga?

Ha kialudta magát majd ő is megmondja,
Büntessen minket az élet szigora!
Engedjenek el, maguknak lesz könnyebb,
Majd a rendőr helyett az élet büntet meg!

Ne törődjön azzal, hogy Szerjózsa csak bólogat,
Jól ért mindent, és veszi a lapokat,
Hogy hallgat? A döbbenettől hallgat,
A szégyenétől, ami benne jajgat.

Ne zárjatok be, sír otthon az a sok gyerek,
Ű Himkibe megy, én Medvedkibe megyek,
Úgyis mindegy, buszok már nem járnak,
A metró bezárt, taxiba sem szállhatsz.

Mégiscsak jól esik, hogy emberként tisztelnek,
Házhoz hoznak, még le is ültetnek,
Nem a kakas kelt fel kukorékolva,
A főtörzs ébreszt, amúgy ember módra.

Kis híján zenével búcsúztatnak reggel,
Egy rubelem van, másnaposság ellen,
De nehéz a magunkfajta sora,
Ej, sok a bánat! Aludj csak, Szerjózsa!

(Fordította: Földes László Hobo)